

Halászkok és révészek

Halott rovarokat gyűjt a sarki reklámtábla,
kék fénye percenként remegteti meg testüket.
Ha közel hajolsz, látszik a lélek barázdája,
ahogy a szikkadt kitinpáncélon süket
dobot ver a sarki izzó szála.
A halászkok neonhálót feszítenek a reklámtábla falán,
és evezőcsapkodással újra
leszaggatják a rovarokat a földre,
míg tracheákat szűkít a bura.
Az éjjelt bérbe kapják,
a napjukat felszámolják napkorongra.
Fizet a reklám, kialszik az izzó.
A napkorongot a rovarok szemére akasztják.
A révész eloldja ködös kötelét a sarkon
Álló reklámtábláról, s ellöki csónakját.

Vérátömleszt

I.

Az eső hosszú halakat húz a kövek közül,
a levélrostból.

A falról leolvad a festék, földbe mar és
esőt kóstol.

Szabad rajban jár át minden rést
a vízpára.

Bőr alá cseppet gyűjt, sarat tapos
a vénákba.

II.

Kartonzajban ázik alám az avar,
és a talpam ráncaiban mállik szét.

Mint gyenge hanghullám verdesi dobhártyám a szél,
és a vérembe sárga temperát kavar.

Vérátömleszt. Lassulnak a rögös erek,
ahogy a festett vérem lefedi az izmot.

Megáll minden, ami eddig ringott.

Ilyen lehet, ha hazaérek.

Egyenletes forgással

Azt mondtad, anyajegy, csak higgyem el.

A mosógépbe raktad a kezed – aputól egy lila folt.

Amikor elestünk a sárga biciklimmal,

A sebeidnek öblítőszaga volt.

Aztán maradtunk, mint az öreg Gorenje.

Forgatta dobját a hószín mosógép.

Megnéztem, a kezed vele ritmusban remeg-e,

Mosta, mosta a család szennyesét.

Már fázott a talpam a hideg csempén,

A kádszéléről le sem ért még az apró lábad.

A mosógép zúgása utalt rá gyengén,

Hogy ne aggódjunk, itt lesz anyu nemsokára.

Kézmosás előtt

Felcsap a gőz, kevered a zacskós levest.
Már mindkét szemhéjadon páracsilár van.
Lehajtom a fejem, a tekinteted engem keres.
Mint egy jó anya, forogsz a konyhában.
Az öngyújtó kövét végighúzom az abroszon,
Az asztal sarkától a legtávolabbi ráncig.
Vacsora után a párnahuzatod markolom.
Tudom, hogy nem látod. *A zsír csak fényben látszik.*
Azt mondd, hagyjam itt a testem. Legyen.
Az otthoni vágódeszkából faragok magamnak bordát.
Mint egy vonalkódot, nézem az ujjbegyem.
Még a tiéd vagyok, vagy csak hasonlítok rád?

Vásárnap

Piac. Nyüzsgés.
Egy ráncos kőasztalon
tejet sír egy öregasszony.